

Gescheiden

Toen ik jaren geleden les gaf op een ISK had ik jongens van 16 jaar in de klas die helemaal alleen naar Nederland waren gekomen. Op een overvol en gammel bootje. Hun familie vooruit gereisd om hier te gaan zorgen dat die later ook kon komen. En nu woonden ze hier, gescheiden van al hun dierbaren.

Ook nu ontmoet ik ze weer op de scholen waar ik werk. Jongens tussen de 18 en 25 jaar. Zonder familie naar een vreemd land gekomen. Het grootste deel van hun leven, leefden ze in oorlogsgebied. Het plan was om hier in Nederland een leven te gaan opbouwen, geld te gaan verdienen en dan hun familie hierheen te kunnen halen.

Het verbaast niemand dat het sommigen helemaal niet lukt om hun leven hier op de rit te krijgen. Als je de taal niet spreekt, niet kan lezen en schrijven en heel erg eenzaam bent, heb je al je energie nodig om te overleven. Ze maken niet altijd de meest verstandige keuzes en dat gaat ten koste van hun nachtrust en gezondheid. Probeer dan maar eens geconcentreerd in een les te zitten en iets te bereiken.

In Nederland vinden we het belangrijk om werk en privé gescheiden te houden. Ik zie het belang daarvan ook zeker in. Het is goed om professioneel om te gaan met allerlei zaken, maar dit soort problematiek neem ik weleens mee naar huis. Dan zit ik aan tafel tegenover mijn zoon die zoveel mee heeft in zijn leven en dan denk ik aan A. die alleen woont en (nog) geen netwerk heeft.

We hebben een weekje vakantie en de laatste les voor de vakantie blijft A. even hangen in de klas. "Vakantie niet leuk" zegt hij. Ik denk dat ik wel begrijp waarom hij dit zegt, maar wacht of hij er zelf over begint. "Ik alleen, geen familie, geen vrienden, niet gezellig". Mijn (moeder) hart breekt en het liefst zou ik hem mee naar huis nemen...

Samen zoeken we naar laagdrempelige (en gratis) activiteiten in de buurt waar hij woont, zodat hij die kan gaan bezoeken in de vakantie. Ik doe wat ik kan. Met mijn verstand weet ik dat. Ik kan als taaldocent niet de problemen van al mijn cursisten op mijn schouders dragen. Maar ik doe dit werk ook met mijn hart en eerlijk is eerlijk; deze dingen laten me in mijn vakantie niet helemaal los.